

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra De, der tog hjemmefra

Citation: Larsen, Karl: "De, der tog hjemmefra 3: Bedre Folks Børn. Cand.phil.'en, Farmaceuten, Boghandleren", i Larsen, Karl: *De, der tog hjemmefra 3: Bedre Folks Børn. Cand.phil.'en, Farmaceuten, Boghandleren*, Gyldendalske Boghandel. Nordisk Forlag, 1912-1914, s. 52. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_14-shoot-idm140082306954880/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: De, der tog hjemmefra 3: Bedre Folks Børn. Cand.phil.'en, Farmaceuten, Boghandleren

inde paa Forfølgelsesvanvidet, saa haardt har Amerika taget paa mig. Jeg var bange for Mennesker, saa dybt var jeg blevet skuffet.“

Han beslutter imidlertid — sikkert uden for stort Besvær — at ville „have Tillid til hende, men dog passe godt paa, og jeg sagde hende, at jeg var meget syg, men at jeg nok troede, at streng Diæt og venlig Omgang kunde kurere mig . . . Det store ved hendes Venlighed er dette, at hun ikke, som jeg først troede, var velhavende, men sidder nederdrægtig skidt i det. Hun har en Datter paa 12 Aar, og en ung Enke hjælper hende at holde Hus. De er alle fra Boston og af meget god, maaske endog fin Familje, dannede og velopdragne, og de laver udmærket god Mad; men som sagt, hun kæmper med smaa Kaar og kom til Californien for et halvt Aar siden efter Mandens Død med saa godt som ingen Penge. Datteren er nydelig, og hun selv har været meget smuk, kan man se; trods alle Genvordigheder har hun et brillant Humør. —

„Hvad er Deres business,“ spurgte hun mig den første Dag. „Orangepicker“. Hun trak paa Næsen. „Hør, véd De hvad, en Mand som De maa ikke picke oranges, det er De altfor god til, jeg kan se paa Dem, at De er something in the writing line, [noget i Retning af Skribent], Poet eller Forfatter.“ Og Aage svarer allerede, glad og smigret: „Vel, jeg havde ikke noget imod at ombytte Pickesaksen med Pennen; men man skal jo leve.“ — De første Par Dage picker han da lidt hos en Privatmand „og fik 3 Cents pr. Kasse,“ men saa lytter han hellere end gerne til Mrs. Watts' Tale og „gav mig til at oversætte

nogle Avisartikler, Mr. Williams havde givet mig, og sendte dem ind til dansk-amerikanske Blade i Chicago og S. Francisco." Den mere verdenskløge Knudsen — som Aage altsaa dog, trods sin Harme, atter har søgt — „siger rigtignok, at jeg ikke faar en Cent for dem; ligemeget, jeg lærer en Masse Engelsk derved og øver mig i at skrive flydende. Desuden lavede jeg min Skitse om „Uneda Biscuits“ om til en Reklame og sendte den ind til Firmaet. „Min anden Moder“ hjalp mig med at læse Korrektur, og hun synes, den var god og kvikt skrevet. Om 14 Dage haaber jeg at faa Svar. Selvfølgelig har jeg betalt hende for Kost og Logis og gør mig desuden nyttig for hende ved at hugge Brænde o. l. . . . „De maa gaa opad,“ siger hun atter og atter, „jeg skal hjælpe Dem; skriv Digte om Bjærgene og Naturskønheden her, og jeg skal hjælpe Dem at oversætte dem; De maa ikke mere gaa nedad.““

Og den tidligere begejstrede Lovpriser af legemligt Arbejde i den frie Natur udbryder: „Hun har Ret. Alt for længe har jeg været Proletar: steward, Avissælger, Jordarbejder og picker, nu vil jeg opad, ellers gaar jeg til Grunde. Der er ikke andet for end at blive herude og tage Livet med Ro foreløbig, og Mrs. Watts siger, at hun er glad ved at have mig, og at jeg kan tjene Føden og lidt til ved at sælge ice-cream for hende. Hun laver en meget fin ice-cream, og saa snart Solen kommer (vi har haft Regn i 2 Uger), stiller vi Borde og Stole op udenfor Huset og sælger den til rejsende for 5 Ct. Portionen.